

Šest desetljeća pjevanja triju sestara u crkvenom zboru

Fra Mate Tadić

Nije rijetkost u našim župama susresti višegodišnje članove crkvenih zborova i zaljubljenike liturgijske crkvene glazbe. U župi »Sv. Ante Padovanskoga« u Humcu pokraj Ljubuškoga u istoimenom župnom crkvenom zboru, već više od šest desetljeća, pjevaju tri sestre Danica Grbavac (rođ. 1923.), Jakica Milas (1926.) i Ljubica Šimić (1932.). Potječu iz nadarene glazbene obitelji Marka i Ive Milas, u kojoj su roditelji i djeca svirali bisernicu, prvi brač ili bugariju, a svi su dobro i rado pjevali. Često su u obitelji pjevali crkvene i druge pjesme. Još u nižoj osnovnoj školi u Ljubuškom, koju su vodile sestre milosrdnice sv. Vinka Paulskoga, sestre pohađaju glazbenu kulturu i pjevaju u školskom zboru, Danica i Jakica od 1936. godine, a najmlađa Ljubica od 1941. godine. Sviranju ih je poučavala s. Beatrica Milički i bile su uključene u školski tamburaški sastav, a kasnije i u humački tamburaški orkestar KUD-a »Sv. Ante«.

U novoosnovani humački zbor godine 1940. kojega je pokrenuo dr. crkvene glazbe fra Branko Marić, uz sviranje fra Čedomila Škrobe iste su godine pristupile starije sestre Danica i Jakica, a Ljubica, još kao dijete, 1945. godine, kada su je sestre podilaze na klupicu da se može vidjeti i pjevati. Danica je u ratnim godinama od

1941. do 1945. bila tajnica KUD-a »Sv. Ante« u Humcu. Dolaskom partizana društvo je silom preimenovano u »Omladinsko društvo«, a Danica optužena da održava protudržavne sastanke, širi protunarodnu propagandu, ne ide na radne akcije gradnje pruga i na to nagovara omladinu, javno pohađa svetu misu i pjeva u crkvenom zboru.

Oko Uskrsa poslijeratne 1947. godine, Danica nakon privođenja i saslušanja kod OZN-e, provodi mjesec i pol dana u ljubuškom okružnom zatvoru, gdje je morala kuhati zatvorskom osoblju, dok Jakicu saslušavaju o Božiću iste godine. Njihov otac Marko ide na »dobrovoljne« radne akcije umjesto kćeriju. Odmah nakon puštanja Danice na slobodu, optužen je i zatvoren tadašnji humački kapelan i zborovođa fra Ivo Bagarić. Iako nije znala svirati po notama, da se ne prekine zbarsko crkveno pjevanje na svetim misama, Danica po sluhu svira harmonij. Sve tri su se javno i bez straha pred ondašnjom komunističkom vlašću, vjenčale u crkvi u kršćanskoj vjeri odgajajući svoju djecu i unuke.

Od osnutka župnoga zbora u Humcu promijenilo se, kako u razgovoru kažu, oko petnaestak zborovođa, koji su dolazili i prolazili, a ove tri sestre unatoč podmaklim godinama još su i danas

članice zbora, aktivne u njegovu radu i nastupima. Složno, poput pravih sestara, kažu da će tako i ostati sve dok ih zdravlje posluži i mognu hodati. Žao im je što cijelo proteklo vrijeme u zboru nisu imali posebnoga dirigenta i svirača, jer bi mogli još kvalitetnije raditi, već je sve bilo u jednoj osobi.

Dok je zajedno sa suprugom 1950. godine, živjela i radila kao državna službenica u Mostaru, uključuje se u mostarski župni zbor »Sv. Cecilija«. Iste godine za polugodišnjega boravka u Posušju pjeva u zboru »Fra Grgo Martić«, kada je organiziran rad novoosnovane posuške općine u čemu i ona sudjeluje. Slično je bilo i 1986. i 1987. godine za boravka kod djece u Zagrebu. Danica se uključila u rad zagrebačkog katedralnog zbora pod ravnanjem Vladimir Babuša.

Iako već odavno imaju unučad, a Danica i praunučad, i sve tri su udovice, još su prilično dobroga zdravlja, veseloga duha, nasmijane i sa smislom za humor. Iz dugoga vremena druženja s glazbom, sviranja i pjevanja u zboru, imaju lijepe uspomene rado se sjećajući svih zborovoditelja. Svima koji vole glazbu i pjevanje, a napose mladima poručuju, da se bez ustručavanja uključe u pjevački zbor svoje župe i srce će im uvijek biti veselo u slavljenju Boga dvostrukom molitvom.